

עין משפט
גד מצוה

כב:

הא זה וזה בתוך עשרים אמרינן חבוט רמי. וא"ת מאי קושיא אדפריך מרבי יוסי דרבי יהודה ליסייעיה מרבנן דלית להו רואין דהא רבנן פליגי עליה כדמוכח פ"ק דעירובין (דף ז'. ושם) דלומר אביי רבי יוסי סבר לה כאזוהי צחדא ופליג עליה צחדא סבר לה כאזוהי צחדא דלית ליה רואין ויש לומר דטעמא דרבנן לאו משום דלית להו חבוט רמי צפחות מטפח אלף משום דפסלי קורה המונחת צלותו ענין שאינה ראויה לקבל אריח דצעו רחצה וצריאה ולא אמרינן רואין לפסול קורה הניטלת צרות ושתי קורות המתאימות אפילו צפחות משלשה משום דראויה לקבל אריח צעו אבל אי הוה להו הכא (י) רואין אפילו צפחות משלשה יש לנו ללמוד מדברי רבי יוסי דרבי יהודה שאפילו צמופלג שלשה היו אומרים רואין דהא לא פליגי (י) (אלף) צמא' דלית להו רואין אלף מטעמא דפרישית:

אבל בשלשה כיון דלית ביה טפח

השתא אסיקנא דטעפח אמרינן חבוט רמי אפילו צשלשה ותימנה דצפרק קמא דעירובין (דף ט. ושם) אמרינן גבי היתא קורמו משוכה או תלויה כגון שנען שמי ימידות עקומות על שני כותלי מצוי שאין צגוצהן שלשה ואין צעקמיתומן שלשה וקא משמע לן דלמרינן לצוד וחבוט ולמה לי שאין צגוצהן שלשה כיון דקורה רחצה טפח אפילו צגוצה שלשה נמי אמרינן חבוט רמי ויש לומר דלא דמי דצללו הכי תיקשי לן התם צללו טעמא דחבוט רמי ליתכשר האי מצוי כיון דאין הקורה למעלה מעשרים אלף היינו טעמא כדלמרינן התם דצעין קורה על גבי מצוי ואפילו הוי קורה משום מחילה צעין היכר קנת ולא חשיב היכר כלל אלף אס כן הוי בתוך שלשה כי ההיא דהתם דהניח צמחון ואפילו סמוך לכותל:

כאן מלמעלה כאן מלמטה. הא דדייקין כי הדדי פסולה למעלה קאי צשיש צין קנה לחצירו כמלא קנה אפילו מנומלס פסולה לפי שחמת האויר נראית צארך רחצה מן הכל של סך והא דדייקין כי הדדי כשרה נקט שיעוריה מלמטה שהחמה והלא שזן צידוע שהקנים רחצים מן האויר (ס) **בזווא** מציער באיסתרא מלתחת. כשנקב רוחצ מלמעלה

כשיעור זוז חמתה מרובה מלמטה כשיעור סלע כך פירש צקונטרס והקשה ר"ת דרב פפא גופיה דהכא אית ליה פ' קמא דעירובין (דף טו:) פרוך כעומד מותר והתם נמי פסקין להלכתא הכי ועוד קשה דלומר פרק קמא דקידושין (דף יא:.) דעבדי אינשי דקרו לפלגתא דוואל איסתרא אלמא דליסתרא פחות מוואל ומפרש רבינו תס כאן מלמעלה מי שמודד האויר מלמעלה כי הדדי כשרה לפי שהוא עומד כפרוך אבל העומד מלמטה צארך ומעין כלפי מעלה ודומה כי הדדי פסולה לפי שהאויר שהוא רחצ כי זוזא דומה צענייו קטן כאיסתרא מחמת שהוא רחוק ממנו וראיה לדבר ונהי צעניינו כחגצים (צמדבר יג.) וכוכב גדול צשמים דומה צעניינו כקטן כדמוכח צפרק המוכר את הספינה (צ"צ דף עג.)^א: **שתיים** באילן ואחת בידי אדם. סמך קרקעית הסוכה רוצה צאילן ועשה קציצה צראש האילן שתי מחילות ואחת עשה צידי אדם צארך וסמך קרקעית הסוכה צאמלע הדופן והגציה הדופן ממנו למעלה עשרה או שמים צידי אדם האילן נופל קרקעית הסוכה צאמלע הדופן והגציה הדופן ממנו ולמעלה עשרה או שמים צידי אדם האילן נופל קרקעית הסוכה שאינה יכולה לעמוד צסמיכת שמים צצארך אין עולין לה ציום טוב דמשתמש צאילן כך פירש צקונטרס ולא משמע הכי פרק מי שהחשיך (שבת דף קג: ושם) דייק מהכא דלדדים אסורין דלמרינן מאי לאו דחק ציה צאילן ואנא ציה קנים צאילן דהוי להו דלדין ומשמע דמייירי שהאילן דפנות לסוכה וקנים של סוכה נסמכין על האילן ואס יכנס צה ציום טוב גורה שמא יניח חפצו על הסכך וכן פירש שם צקונטרס:

הישן תחת המטה פרק שני סוכה

שמי קורום המתאימוס כו'. דמתן צעירובין (דף יג.): הקורה שאמר רחצה כדי לקבל אריח והאריח חלי לציונה של שלשה טפחים דיה לקורה שמהא רחצה טפח כדי לקבל אריח לרוחצו והתם פריך טפח ומחנה צעי ומשני צבולטת לשני צידי הקורה אצבע לכל רוח ומלצנן צטינא ואס לא היתא לו קורה

רחצה טפח ונתן שמים זו צלד זו דהיינו מתאימות כעין תאומים: **אס מקצלות אריח לרחצו טפח**. כשהן סמוכות זו לזו אין צריך להציא קורה אחרת ואס לאו שאין שתימן רחצות טפח צריך להציא קורה אחרת: **רבן שמעון בן גמליאל אומר אס מקצלות לאורכו שלשה אין צריך להציא קורה אחרת**. רבן שמעון בן גמליאל להקל צא כלומר אפילו אין צהן טפח ואס מושיב על שתימן אריח לרחצו אינו עומד מרחיקן זו מזו ומושיב עליהן לאורכו וצלנד שיהיו צריאות לקבל צכודו ואורכו של אריח שלשה: **ואס לאו**. שאין צריאות לקבלו צריך להציא קורה אחרת: **היפס אחס למעלה ואחס למטה**. כשהוסיצן זו אלל זו לא נתנס צשזה אלף זו נמוכה וזו גבוהה: **רואין אס עליונה צאילו היא למטה**. צשזה לזו או את המתחנה כאילו היא למעלה אלל חצרתה: (א) **וצלנד שלן סהא עליונה למעלה מעשרים**. לארך דאינו מקוס להכשר קורה: **ולא סחסונה למטה מעשרה**. לארך שאין מחילה צפחות מעשרה: **הא זו וזו צכורך עשרים**. אפילו העליונה סמוכה לשפת עשרים והסתחונה לשפת עשרה קא סלקא דעתך דמכשר אלמא אמרינן חבוט רמי צפחות מרוחצ טפח: **סריץ הכי**. כלומר רואין דקאמר פחות מג' הוא וצלנד דקמני הכי קאמר וצלנד שלן תהא עליונה כו': **כלן מלמעלה כלן מלמטה**. הא דדייקין כי הדדי פסולה למעלה קאי כשיש צין קנה לקנה כמלא קנה אפילו מנומלס פסולה לפי שחמת האויר נראית צארך רחצה הרצה מן הכל של סך והא דדייקי' כי הדדי כשרה נקט שיעוריה מלמטה שחמה וכל שזן צידוע שהקנים רחצים מן האויר: **כוואל מלעיל כאספירא מלמחס**. כשהנקב רחצ כשיעור זוז חמתו מרובה למטה כשיעור סלע: **כוכי חמה**. כשהחמה זורחת עליה ואין זהרורי חמה נראין מתוכה אין זו

דומה לסוכה אליצא דצית שמאי: **בתנ' העושה סוכתו צראש העגלה**. אף על גצ דמטלטלל ולא קציעל. וצראש הספינה שהוא מקוס גצוה של ספינה והיס גצוה מאלד ואין הרים מקיפין והרוח שולטת שס ועוקרתה: **כשרה**. דדירת עראי סגי צה: **ועולין לה ציום טוב**. ומשום דצעיא למיתנא סיפא ואין עולין תנא רישא ועולין: **צראש האילן**. תיקן מושצו צראשו ועשה שס מחילות וסכך: **כשרה**. לחולו של מועד ואף ציום טוב אס עבר ועלה לה ילא ידי חובתו: **ואין עולין לה ציום טוב**. דגזור צה רבנן^א דאין עולין צאילן ואין משתמשין צו שמא יתלוש: **שמים צאילן ואחס צידי אדם**. סמך קרקעית הסוכה רוצו צאילן ועשה קציצה צראש האילן שתי מחילות ואחת עשה צידי אדם צארך וסמך קנת קרקעית הסוכה צאמלע הדופן והגציה הדופן ממנו למעלה עשרה או שמים צידי אדם ואחת צאילן הואיל

הואיל ונפל קרקעית הסוכה צאמלע הדופן והגציה הדופן ממנו ולמעלה עשרה או שמים צידי אדם ואחת צאילן ואנא ציה קנים צאילן דהוי להו דלדין ומשמע דמייירי כסמכין על האילן ואס יכנס צה ציום טוב גורה שמא יניח חפצו על הסכך וכן פירש שם צקונטרס:
דמניא

מסורת הש"ס

(א) לעיל צ. ג. (ב) שבת קנד: (ג) [ציאל לו:.] (ד) רש"ל מ"ו, (ס) לפ"ד מהרש"א הכל ד"א וק"ל, (ו) [וע"ע תוס' צ"צ קסו. ד"ה ומשום],

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וצלנד וד"ה ולא תחמנה דר"א: (ב) תוס' ד"ה הא זה וכו' אי הוה לכו סהא רואין אפילו:

מוסף רש"י

פחות מארבעה. ר' שמעון צצירל ליה צכל דוכתא פחות מד' כלבוד דמי (שעריבין ט.ו.) ושחמתה מרובה מצלתה. המועט צטל צכוד והרי הוא כמי שאינו ועל שס הסכך קרויה כוכה (ועי"ל צ.) או שתיים בידי אדם ואחת באילן. גבי סוכה מנן כשצירה צג' דפנות ואס עשה שמים סהלמן והשלשי עשה צאילן. כשרה, דפנות לא איכפת לן אס מחוגצות הם, וה"ה אס סולן נקצעות צאילן, והא דנקט תמים צידי אדם רצותא אשמעינן דאפילו הכי אין עולין לה לאכול ולשמן צאותה סוכה ציו"ע, משום שסככה קשור צדופניה ונשען עליה והוא משתמש על סככה וטמן כליו ומלל משתמש צאילן. כל כניסה דסוכה נקיט צלשון עלייה משככת סוכה, לפי שרזון עושין סוכותיהם צראש גגן, דכמה דוחקין מנן צה הכי אין מטריחין אותו לעלות (לקמן כט.) אמר להם העלום לסוכה (כו:) אלל מוריד הוא את הכלים (מת.) וכן הרצה (שבת קנד:).

^[א] נראה דר"ל דלכתתלה צעין שיהו סוכי חמה נלאין דכ"ה לא משערי קן ציעצד וכהי ציושעלמי להלדא ועי' צל"ש וברין.